

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Свиленград, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200336 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) №
BG26102022/1000/P8-4421 от 21.03.2023 година на Директора на Национално
тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към
Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на
М. П. Р. с ЕГН ***** от град
*****, със съдебен адрес: град
Свиленград, ул. „Димитър Благоев” № 4 б, област Хасково, чрез младши
адвокат И. Д., за нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по
пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на
1 800 лв.

Жалбоподателят М. П. Р. чрез процесуалния си представител – младши
адвокат И. Д., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил
незаконосъобразен и неправилен - издаден в противоречие с материалния

закон и при нарушение на процесуалните правила, жалбоподателят не бил извършил нарушението, липсвали субективният и обективният елементи от състава на нарушението, наказанието било несправедливо. Претендират се разноси по делото. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят М. П. Р., не се явява и не се представлява В Писмена молба младши адвокат И. Д. сочи основания за отмяна на обжалвания акт: процесното деяние не било квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а била посочена като нарушена санкционната норма и мястото на процесното нарушение не било индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Директорът на НТУ към АПИ, редовно призован, изпраща представител – юрисконсулт Т. Д., която пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП, тъй като било издадено законосъобразно и не били допуснати процесуални нарушения при издаването му. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Представен е Списък на разноските. Наведено е възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 26.10.2022 година в 19.22 часа Д. С. М. изпълнява служебните си задължения на ГКПП „Капитан Андреево”, област Хасково, когато за излизане от територията на Република България, пристига пътно превозно средство (ППС) – влекач марка „Волво”, модел ФХ, обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t – 18 600 кг и брой оси на пътния състав –

5 и допустима максимална маса на пътния състав – 44 000 кг и с държавен регистрационен номер на влекача ***** с прикачено полуремарке – двете собственост на „Делфин глобал логистик“ ЕООД с ЕИК 203666855 и със седалище и адрес на управление: град Харманли, ул.„П.П.Славейкови” № 18а, област Хасково (видно от Свидетелствата за регистрация, част II и Справката от Търговския регистър) и управляван от жалбоподателя М. Р.. След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - Д. С. М. констатира от контролно устройство (техническо средство) с идентификатор № 20382, че на дата 16.10.2022 година в 07.18.54 часа в извъннаселено място, а именно: по автомагистрала (АМ) 4 (Пловдив – Стара Загора – Харманли – Свиленград – граница Турция), при км. 89+476, на територията на село Момково, област Хасково, включен в обхвата на платената пътна мрежа, посоченото моторно превозно средство (МПС) е управлявано в посока намаляващ километър, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние и заплащане на дължима такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като са налични две снимки, на едната от които е виден регистрационният номер на автомобила. От същите се установява, че е заснет автомобил – влекач с държавен регистрационен номер *****, датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство 20382, което отчита данните в посока намалящ километър, а контролно устройство 20381 отчита данните на движещите се срещу него МПС.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 26.10.2022 година, Д. С. М. – „Старши инспектор” на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево” при Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници” (към датата на съставяне на Акта), във връзка с възложените й функции, съставя против жалбоподателя (в качеството му на водач на процесното МПС към датата на установяване на нарушението, съгласно възприетата практика) и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG26102022/1000/P8-4421. Това процесуално действие извършва и с участието на колегите си – свидетеля П. Н. К. и К. Г. Д.. В изготвения АУАН актосъставителят М. сочи, че влекачът е

управляван (засечен) без да има предварително закупена маршрутна карта и без да има заплатена пътна такса за изминато разстояние по платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена. АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 26.10.2022 година, който не сочи възражения против констатациите в съответната графа. АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

След получаване на образуваната преписка, Директорът на НТУ към АПИ издава процесното НП № BG26102022/1000/P8-4421 на 21.03.2023 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП и налага на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 26.05.2023 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено от съпругата на жалбоподателя – Р.Р. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Директора на НТУ към АПИ да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници” и Заповеди № РД-11-324 от 06.03.2023 година и № ЧР-СП-НТУ-40 от 28.02.2023 година, двете на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които Д. С. М. има право да съставя АУАН за нарушения на ЗДвП, а Георги А. Темелков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Георги А. Темелков е служебно известно на Съда.

Изискана е информация от „Интелигентни трафик системи” АД, видно от

която на процесните дата и час бордовото устройство, асоциирано към ППС с регистрационен номер *****, е било изключено, поради което в системата на дружеството няма постъпили данни от бордовото устройство, т.е. устройството не е предавало данни и информация за преминаването през ТОЛ сегментите по платената пътна мрежа.

Представени са доказателства от дружеството-собственик на процесното МПС, от които е видно, че на 16.10.2022 година за времето от 01.42 часа до 08.02 часа жалбоподателят е управлявал процесното ППС.

Представено е и доказателство, удостоверяващо извършено плащане на ТОЛ такси за процесното МПС, но не става ясно за кои дата и час е извършено плащането. От посочения документ е видно, че е налице наличност в сметката на дружеството – собственик на процесното ППС на парични средства с оглед заплащане на дължимите ТОЛ т а к с и .

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районен съд – Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с изх.№ 11-00-5974 от 13.07.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в

сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Не е заплатена и компенсаторната такса, поради което жалбоподателят не се освобождава от административнонаказателна отговорност.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 167, ал. 3б от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП. Съгласно чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, АУАН за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП се съставят от длъжностни лица от Агенция „Митници”. Видно от т. I. 4. 2. от Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директорът на Агенция „Митници”, е налице оправомощаване в полза на актосъставителя Д. С. М.. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 26.10.2022 година актосъставителят Д. С. М. е заемала длъжността „Старши инспектор” на МП „Капитан Андреево” при Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници”. В тази насока е и изявлението на свидетеля М., направено в открито съдебно заседание, проведено на 14.07.2023 година. Предвид изложеното актосъставителят Д. С. М. безспорно се явява длъжностно лице, който има правомощията по чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП. Лицето, подписало НП – Георги А. Темелков (Директор на НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството) е изрично упълномощено да издава НП за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в от ЗДвП и деянието е извършено на територията на Република България.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Действително в АУАН не са посочени личните адреси на свидетелите по Акта Д. и К., но са посочени датите им на раждане и служебния адрес, но този реквизит (лични адреси на свидетелите по Акта) следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посочените лица. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите им имена, както адреса по местоработата им и дата на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посочените лица и не е наличен проблем с тяхната индивидуализация, т.е. с тяхната самоличност, респ. призоваването им в съдебно заседание. От друга страна констатираният пропуск не представлява съществено процесуално

нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. По същите съображения, изложени в предходното изречение, Съдът не намира, че е налице съществено процесуална нарушение предвид факта, че в АУАН и в НП не е посочен пълния адрес на нарушителя (липсва етаж) и тъй като са налице всички други индивидуализиращи го белези.

АУАН е съставен в съответствие с разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН в присъствието на двама свидетели, по отношение на които е посочено качеството – такива по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН.

Преценена по същество, Жалбата е основателна по следните съображения, идентични с тези, наведени в Жалбата и в Писмената молба на процесуалния представител на жалбоподателя:

1. С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на

вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо Р. следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

В изложение смисъл е и Решение № 111 от 16.02.2023 година по КАНД № 1079/2022 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова.

По изложените съображения, Съдът не кредитира изложеното от процесуалния представител на АНО в Писмените му бележки становище относно правилността на посочената като нарушена материалноправна разпоредба в АУАН и в НП.

В случая не би могло да се приложи разяснението, дадено в цитираното в Писмените бележки на процесуалния представител на АНО, Тълкувателно решение, тъй като като нарушена е посочена санкционната норма и не може да се преквалифицира деянието поради липсата на посочена материалноправна разпоредба.

2. Налице е и нарушение, свързано с описание на инкриминираното нарушение, което е също самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като е съществено, довело до нарушаване правото на защита на

наказаното лице. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите в съдържанието му не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В случая лицето е санкционирано за деяние, извършено на АМ 4, при км. 89+476, и същевременно в НП се препраща към Решение № 101/20.02.2020 година на Министерския съвет, но при преглед на това Решение не може да се стигне до извод за който точно ТОЛ сигмент става дума, тъй като ТОЛ сигмент, означен като „км. 89+476” липсва в това Решение. Едва в открито съдебно заседание процесуалният представител на АНО представя Становище, от което и видно, че се касае за ТОЛ сигмент 1444910959, какъвто има наличен в Решението на Министерския съвет.

По този начин посоченото обстоятелство, свързано с мястото на нарушението, остава неясно за наказания водач и той не може да организира своята защита срещу правните изводи на АНО, които са направени върху неизвестни или неясни за водача фактически обстоятелства. Всяко несъвършенство в тази връзка ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Иначе казано нарушението, включително досежно мястото, следва да е ясно и точно индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Неяснота не може да бъде заместена от посочването в друг документ, който дори не е упоменат в обжалвания акт,

респ. неяснотата не може да бъде изяснена едва в открито съдебно заседание.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо Р. следва да отпадне.

Поради изложеното, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно и на това самостоятелно основание (извън посоченото в т. 1 от настоящото изложение).

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на 480 лв. за адвокатски хонорар съобразно представените Договор за правна защита и съдействие и Списък на разноските и от страна на АНО – 80 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния Съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато Съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на Жалбата е имал такъв, се възстановяват от Бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноските за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен Договор за правна защита и съдействие, видно от които е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв. Основанието по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляне размера на заплатеното адвокатско възнаграждение се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В този ред на мисли е неоснователно искането на АНО, направено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, за намаляне размера на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподателя. Посочената разпоредба от ГПК препраща към чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според чл. 36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в Договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да

бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният (нормативният) размер, определен в чл. 18, ал. 2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 2 е 480 лв.

Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на актове, издадени от органите на АПИ, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице), Съдът намира, че следва за посочените разноси да бъде осъдена именно АПИ.

При този изход на делото не се дължат разноси на АНО.

В случай, че не се възприеме изложеното от Съда, касаещо отмяна на НП, то се излагат следните доводи:

Съдът би приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Спазени биха били предвидената форма и процесуален ред. Самото нарушение Съдът би приел, че е описано точно и ясно. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Спазена би била административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

С измененията на ЗДвП и ЗП (ДВ, брой 105/2018 година) е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при който се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС с такси на база време (винетна такса) и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси. В чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено, че всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3.5 t заплащат такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

ТОЛ системата представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и

правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, като тази система не представлява автоматизирано техническо средство, поради което за нея не съществува изискване за сертифициране и ободрение от Българския институт по метрология (БИМ), т.е. тя не е обект на проверка от БИМ. В тази връзка е налично по делото Разрешение за строеж относно внедряване на система за автоматизирано събиране и анализ на данни за пътния трафик, т.е. за извършване на строително-монтажни работи – автоматичните устройства, записващи пътния трафик се разполагат върху стоманени рамки.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, процесното ППС е категория N3, т.е. МПС, проектирано и конструирано основно за превоз на товари с технически допустима маса над 12 t - видно от Свидетелството за регистрация, част II, на влекача, технически допустимата максимална маса е 18 600 кг. За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че при определяне заплащането на таксите за ползване на платената пътна мрежа от значение е тяхната технически допустима маса, т.е. максималната маса на ППС в натоварено състояние, посочена от производителя, допустима за неговата конструкция и производствено изпълнение съгласно § 6, т. 34 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗДвП; а не допустимата максимална маса, която съгласно § 6, т. 35 от ДР на ЗДвП е разрешената максимална маса на ППС в натоварено състояние, определена за допустима от компетентните органи. Ето защо процесното МПС е от категория N3 и за него се дължи такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства би се установило, че процесният влекач е бил управляван от жалбоподателя и се е движил на посочения в АУАН и в НП участък от пътя на 16.10.2022 година в 07.18.54 часа и че за него не е била заплатена дължимата такса за изминато разстояние, тъй като не са изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние и няма закупена маршрутна карта; както и че автомобилът и пътят, по който се е движил, попадат в категорията, за която се дължи пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, т.е. се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – пътна такса, съгласно Приложение № 2 към т. 2 на Решение № 959 на Министерския съвет от 31.12.2018 година за утвърждаване на Списък на републиканските пътища, за които се събира

винетна такса (, приложен в кориците на делото). За извършеното административно нарушение е бил генериран запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, ведно със снимков материал (видеозапис), представляващ надлежно и годно вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес. Правилно би било посочено в АУАН и НП и мястото на извършване на нарушението - АМ 4, при км. 89+476, за който път се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, т.е. така формулирано напълно би покрило критериите за описание на мястото на извършване на нарушението. Съдът би приел, че автомобилът е бил управляван от жалбоподателя, поради което и би приел, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност, тъй като на него е съставен АУАН, при което той не е възразил, не е подал Възражение, не е посочил подобно възражение и в Жалбата си, както и в съдебно заседание и предвид представените в тази насока писмени доказателства от страна на собственика на процесното МПС. В подкрепа на изложеното би бил и факта, че към датата на нарушението жалбоподателят е работил по трудово правоотношение с дружеството – собственик на процесното МПС видно от служебно извършената Справка за трудови договори.

В конкретния случай в МПС е имало бордово устройство, което обаче не е отчитало данни към датата на деянието, тъй като е било изключено, като в този случай отговорност за установяване на изминатото разстояние носи водачът, а не дружеството, което генерира данните от бордовото устройство, тъй като дружеството няма тази възможност. В този ред на мисли би било неоснователно наведеното в тази насока от процесуалния представител на жалбоподателя възражение в Жалбата, касаещо наличност на парични средства по сметката на дружеството- собственик на процесното МПС с оглед заплащане на дължимите ТОЛ такси, тъй като те биха могли да се заплатят само при условие че бордовото устройство работи, което не е така в настоящия случай.

Осъществено от М. Р. деяние във форма на бездействие би било съставомерно и по субективен признак, извършено виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС с технически допустима маса над 12 t, който го управлява по пътища, попадащи в обхвата на платената

пътна мрежа е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за заплащане на такса за изминато разстояние, респ. за това, че бордовото устройство следва да е включено и да отчита данните. В подкрепа на изложеното би било и обстоятелството, че е водач с дългогодишен стаж – видно от Справката за нарушител/водач.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкция на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не би съставлявало процесуално нарушение. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това би било така поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат. От друга страна извършеното деяние засяга обществените отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи с е нарушава установения ред на държавно управление. Задължението за заплащане на такса при използване на платената пътна мрежа важи еднакво спрямо всички водачи на МПС, движещи се по републиканските пътища и е императивно, поради което неспазването му не би могло да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

Административното наказание би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочения размер. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не би съществувала, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона би липсвало основание за определянето му под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание, Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

Съдът би приел, че изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 14.07.2023 година свидетели Д. С. М. и П. Н. К.. Писмените доказателствени източници – тези приложени по АНП и тези, допълнително представени, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът би ги кредитирал за достоверни, като би ценил същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни биха се възприели и свидетелските показания на Д. С. М. и П. Н. К.. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да дадат показания именно в този смисъл.

По разноските:

В случай на потвърждаване на НП искането за разноски от страна на АНО би било основателно, но за сумата от 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на Писмени бележки и доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. е справедливо, като искането за разликата до 150 лв. би следвало да се отхвърли.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 1, вр.ал. 3, т. 2 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № BG26102022/1000/P8-4421 от 21.03.2023 година на Директора на НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на М. П. Р. с ЕГН ***** от град ***** , за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Директора на НТУ към АПИ към

Министерството на регионалното развитие и благоустройството , за присъждане на разноси по делото.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” с адрес: град София, бул.„Македония” № 3, ДА ЗАПЛАТИ на М. П. Р. с ЕГН ***** от град *****, сумата от 480 лв., представляваща направените разноси за адвокатско възнаграждение по АНД № 336/2023 година по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____